

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 112/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ 1144/23 од 26.01.2024. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 247/22 од 12.12.2022. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 39/23 од 07.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ 1144/23 од 26.01.2024. године, па се **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Основног суда у Вршцу К 247/22 од 12.12.2022. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 39/23 од 07.03.2023. године повређен закон у корист окривљеног АА - члан 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 247/22 од 12.12.2022. године окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, а на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, јер није доказано да је учинио дело за које је оптужен.

Истом пресудом оштећени је с имовинскоправним захтевом упућен на парнични поступак, а одређено је да трошкови поступка настали пред Основним судом у Вршцу падају на терет буџетских средстава суда о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Наведена пресуда исправљена је решењем Основног суда у Вршцу К 247/22 од 11.01.2023. године, тако што су у образложењу пресуде на страни 14. став 3, обрисане речи „ББ извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ“, док је у преосталом делу пресуда остала неизмењена.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 39/23 од 07.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Вршцу КТ 213/21 изјављена дана 17.01.2023. године, па је пресуда Основног суда у Вршцу К 247/22 од 12.12.2022. године, исправљена решењем К 247/22 од 11.01.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Врховни јавни тужилац због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца браниоцу окривљеног АА, адвокату Браниславу Дангубићу, па је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је, након што је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца поднет и по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужилаштва је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а разлози пресуде су потпуно нејасни у знатној мери противречни.

Оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Вршцу КТ 213/21 од 15.04.2022. године, који је измењен у чињеничном опису радњи извршења на главном претресу пред Основним судом у Вршцу у предмету К 247/22 дана 12.12.2022. године окривљеном АА стављено је на терет, између осталог, да је неутврђеног дана јануара месеца 2020. године, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима употребио као праве лажне исправе и то налоге за службена путовања на начин ближе описан у оптужном акту са датумом првог налога 01.12.2016. године и последњег од 31.01.2017. године, а које је претходно направио и употребио на начин ближе описан у оптужном акту, из чега јасно произилазе сви елементи кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ – радња прављења лажне исправе – путних налога и радња употребе тих лажних исправе.

У образложењу првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости на страни 13. став 5. наведено је „нема доказа чак ни да је окривљени и знао да се на истим путним налозима не налази потпис оштећеног, да оштећени није исто потписао. Окривљени јесте дао налог да се исти путни налози дају вештаку на вештачење и јесте употребио исте налоге. Међутим, нема никаквог доказа да је окривљени уопште и знао да исте налоге није потписао оштећени, већ неко други“. У образложењу те пресуде на страни 13. у ставу 1. наведено је да је суд из налаза и мишљења вештака – графолога Јована Крстића утврдио да „налоге за исплату за децембар 2016. године и јануар 2017. године под презименом ВВ јесте својеручно потписао окривљени АА“.

По налажењу Врховног суда, имајући у виду да је првостепени суд из налаза и мишљења вештака извео закључак да је окривљени АА потписао налоге за службена путовања, нејасно је на основу чега је суд закључио да нема доказа да је окривљени знао да се на истим путним налозима не налази потпис оштећеног, да оштећени није исте потписао, а због чега би био искључен умишљај окривљеног да употреби фалсификовану исправу, због чега су разлози првостепене пресуде нејасни и у знатној мери противречни.

Надаље, у образложењу другостепене пресуде суд је пропустио да изнесе свој став о томе да ли су исправе које су предмет оптужног акта фалсификоване, иако се у оптужном акту јасно као радње извршења наводе како употреба лажних исправа, тако и радња сачињавања лажних исправа, због чега, по ставу Врховног суда, та пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама.

Имајући у виду да су разлози дати у првостепеној пресуди потпуно нејасни и у знатној мери противречни, а да образложење другостепене пресуде не садржи разлоге о одлучним чињеницама, по налажењу Врховног суда побијане пресуде донете су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца указује, па је овај суд, поступајући у смислу члана 493. ЗКП, не дирајући у правноснажност одлука, усвојио поднети захтев и констатовао да је побијаним пресудама учињена повреда закона, у корист окривљеног АА - члан 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**